

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/61/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119012614
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119012614.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci proti obžalovanému K. B., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 10.7.2020, č.k. 34T/35/2019-184, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.11.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného K. B., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 10.7.2020, č. k. 34T/35/2019-184 uznal obžalovaného K. B. za vinného, že dňa 26. marca 2019 v čase okolo 11:00 hod. v Hlohovci na mostíku medzi ulicami Dukelská a Československej armády, spočiatku žiadal od svojej starej mamy T. L., nar. XXXX, finančnú hotovosť, a potom, čo mu táto uviedla, že peniaze nemá, poškodenej proti jej vôli vybral z prednej priehradky kabelky so zipsom puzdro s dokladmi, v ktorom sa nachádzala aj platobná karta, následne sa rozbehol smerom preč, pričom T. L. za ním zakričala, aby jej vrátil veci, lebo inak zavolá políciu, na čo obvinený odhodil puzdro s dokladmi na zem a vulgárne jej nadával, čím pôsobil poškodenej T. L. ujmu na majetku vo výške 0,80 Eur, teda prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe, na chránenej osobe - blízkej osobe a osobe vyššieho veku, čím spáchal zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. f) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného do 31.07.2019 s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona. Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného do 31.07.2019, s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) a 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) a § 74 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.
2. Proti tomuto rozsudku, priamo na hlavnom pojednávaní, po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný a to iba proti výroku o treste. Prokurátor sa práva na podanie odvolania vzdal. Obžalovaný svoje odvolanie podané do zápisnice na hlavnom pojednávaní neskôr bližšie neodôvodnil, hoci ho na to prvostupňový súd písomne vyzval.
3. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd. Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:
 - 1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

4. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého výroku a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

5. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie o treste odôvodnil tým, že obligatórne ukladal trest odňatia slobody v zmysle druhej vety § 34 ods. 6 Trestného zákona, pričom dolnú a ani hornú hranicu trestnej sadzby neupravoval. Bola preukázaná jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to skutočnosť, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. OT/42/2018 zo dňa 16.06.2018, právoplatným dňa 16.06.2018.

6. K otázke výšky trestu uviedol, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej spodnej hranici z dôvodu, že prihliadal na spôsob spáchania trestného činu, kedy poškodená neutrpeľa žiadne zranenia a tiež na výšku spôsobenej škody, ktorá bola nepatrná. Súd je preto toho názoru, že vzhľadom na všetky okolnosti prípadu je trestom primeraným a spravodlivým a súčasne spĺňajúcim kritériá tak individuálnej ako aj generálnej prevencie trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorý obžalovanému uložil.

7. Prvostupňový súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody ako trest nepodmienečný, pretože obžalovaný spáchal trestný čin v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. OT/42/2018 zo dňa 16.06.2018, právoplatným dňa 16.06.2018. Zároveň je súd toho názoru, že spôsob doterajšieho života obžalovaného by bol sám o sebe dôvodom na to, aby súd výkon tohto trestu podmiennečne neodkladal.

8. Na výkon uloženého trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol v predchádzajúcich desiatich rokoch pre spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

9. Odvolací súd po prieskume napadnutého výroku o treste dospel k záveru, že zistenia, z ktorých vychádzal prvostupňový súd sú relevantné pre vydanie zákonného a spravodlivého rozhodnutia. Spôsobu, akým ich prvostupňový súd vyhodnotil nie je možné nič vytnúť. Súd bral do úvahy všetky skutočnosti, ktoré sú dôležité pre rozhodnutie (okolnosti spáchania skutku, trestná minulosť obžalovaného, motivácia, resp. pohnútky k spáchaniu trestného činu) a tieto vyhodnotil najmä v ich vzájomných súvislostiach a logickým spôsobom. Takémuto spôsobu hodnotenia zistených skutočností nie je čo vytnúť.

10. K úvahe prvostupňového súdu citovanej v odseku 7 tohto uznesenia je možné dodať, že uloženiu podmiennečného trestu odňatia slobody výslovne bráni ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého ustanovenie § 49 ods. odseku 1 (stanovujúceho podmienky možnosti podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody) sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

11. Rovnako správne zistil okolnosti podľa §§ 36 a 37 Trestného zákona. Uloženie trestu v minimálnej výške, t.j. 3 roky, nie je možné z nijakého pohľadu označiť ako nesprávne alebo nezákonné, navyše za situácie, keď odvolanie podal iba obžalovaný a možnosti odvolacieho súdu uložiť obžalovanému prísnejší trest bráni zásada zákazu zmeny k horšiemu vyjadrená v ustanovení § 322 ods. 3, druhá veta Trestného poriadku.

12. Rovnako aj rozhodnutie o spôsobe výkonu uloženého trestu odňatia slobody, ktorý výrok je odvodený od výroku o treste, vychádza zo správne zistených skutočností.

13. Z pohľadu vyššie uvedeného hodnotenia napadnutého výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, odvolací súd nezistil dôvod pre zrušenie napadnutého výroku o treste, resp. spôsobe jeho výkonu. Obžalovaný konkrétne dôvody svojho odvolania neuviedol. Preto odvolací súd odvolanie zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.